

WYROK
z dnia 6 sierpnia 2013 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Małgorzata Stręciwilk

Protokolant: Magdalena Cwyl

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 sierpnia 2013 r. w Warszawie odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej w dniu 22 lipca 2013 r. przez wykonawcę **Hydrotechnika Sp. z o.o., ul. Ściegiennego 262A, 25-116 Kielce** w postępowaniu prowadzonym przez **Wojskowy Zarząd Infrastruktury, ul. Kościuszki 92/98, 61-716 Poznań**

przy udziale wykonawcy **PROTE Technologie dla Środowiska Sp. z o.o., ul. Nieszawska 1, 61-021 Poznań**, zgłaszającego swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego

orzeka:

- 1. uwzględnia odwołanie i nakazuje Wojskowemu Zarządowi Infrastruktury w Poznaniu unieważnienie czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w postępowaniu, tj. oferty wykonawcy PROTE Technologie dla Środowiska Sp. z o.o. w Poznaniu i ponowne dokonanie czynności badania i oceny ofert oraz odrzucenie oferty wskazanego wykonawcy;**
- 2. kosztami postępowania obciąża wykonawcę PROTE Technologie dla Środowiska Sp. z o.o., ul. Nieszawska 1, 61-021 Poznań i:**
 - 2.1. zalicza w poczet kosztów postępowania odwoławczego kwotę 15 000 zł 00 gr (słownie: piętnaście tysięcy złotych zero groszy), uiszczoną przez wykonawcę Hydrotechnika Sp. z o.o., ul. Ściegiennego 262A, 25-116 Kielce tytułem wpisu od odwołania.**
 - 2.2. zasądza od wykonawcy PROTE Technologie dla Środowiska Sp. z o.o., ul. Nieszawska 1, 61-021 Poznań na rzecz wykonawcy Hydrotechnika Sp. z o.o., ul. Ściegiennego 262A, 25-116 Kielce kwotę: 18 600 zł 00 gr (słownie: osiemnaście tysięcy sześćset złotych zero groszy), stanowiącą koszty postępowania odwoławczego poniesione z tytułu wpisu od odwołania oraz kosztów wynagrodzenia pełnomocnika.**

Stosownie do art. 198a i 198b ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. - Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.) na niniejszy wyrok - w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia - przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do **Sądu Okręgowego w Poznaniu**.

Przewodniczący:

Uzasadnienie

Wojskowy Zarząd Infrastruktury w Poznaniu (dalej: „Zamawiający”) prowadzi, w trybie przetargu nieograniczonego, postępowanie o udzielenie zamówienia publicznego na:

- „1. kontynuację prac rekultywacyjnych środowiska gruntowo-wodnego, zanieczyszczonego produktami ropopochodnymi, wraz z prowadzeniem monitoringu lokalnego wód podziemnych na terenie lotniska Poznań-Krzesiny w okresie od 01.08.2013 r. do 30.06.2016 r.*
- 2. kontynuację prac rekultywacyjnych środowiska gruntowo-wodnego, zanieczyszczonego*

produktami ropopochodnymi, wraz z prowadzeniem monitoringu lokalnego wód podziemnych na terenie lotniska Powidz w okresie od 01.08.2013 r. do 30.06.2016 r."

Postępowanie to prowadzone jest na podstawie przepisów ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo zamówień publicznych (Dz. U. t.j. z 2010 r. Nr 113, poz. 759 ze zm.), zwanej dalej: „ustawa Pzp”. Zamawiający postępowanie podzielił na dwa zadania z możliwością składania ofert częściowych. Ogłoszenie o przedmiotowym zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym UE z dnia 30 kwietnia 2013 r. pod nr 084-142420.

W postępowaniu tym wykonawca Hydrotechnika Sp. z o.o. z siedzibą w Kielcach (dalej: „Odwołujący”) w dniu 22 lipca 2013 r. złożył odwołanie do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej. Odwołanie dotyczy części drugiej zamówienia. Kopia odwołania została przekazana Zamawiającemu w dniu 18 lipca 2013 r. Złożone odwołanie dotyczy czynności Zamawiającego odnoszących się do wyboru oferty najkorzystniejszej, o której to czynności Zamawiający poinformował Odwołującego w dniu 12 lipca 2013 r.

Zamawiający w dniu 19 lipca 2013 r. skierował wezwanie do przyłączenia się do postępowania odwoławczego, przekazując wykonawcom kopię odwołania.

W dniu 22 lipca 2013 r. wykonawca PROTE Technologie dla Środowiska Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (dalej: „Przystępujący”) złożył do Prezesa Izby zgłoszenie przystąpienia do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego. Kopie przystąpienia zostały przekazane stronom postępowania odwoławczego.

W piśmie z dnia 2 sierpnia 2013 r. Zamawiający złożył do akt sprawy oświadczenie o uwzględnieniu w całości zarzutów odwołania.

Izba po przeprowadzeniu czynności formalno prawnych związanych z wniesionym odwołaniem skierowała je do rozpoznania na posiedzeniu niejawnym z udziałem stron

3

i uczestników postępowania. Posiedzenie w przedmiotowej sprawie odbyło się w dniu 5 sierpnia 2013 r.

Uwzględniając okoliczność uwzględniania w całości zarzutów odwołania Przystępujący po stronie Zamawiającego w toku posiedzenia z udziałem stron i uczestnika postępowania odwoławczego złożył formalny sprzeciw od oświadczenia Zamawiającego.

W związku z powyższym w dniu 5 sierpnia 2013 r. odwołanie zostało skierowane do rozpoznania na rozprawie, która odbyła się w tym samym terminie.

Uwzględniając pisma złożone w sprawie oraz oświadczenia złożone w trakcie rozprawy Izba ustaliła następujące stanowiska stron i uczestnika postępowania odwoławczego.

Odwołujący, wnosząc odwołanie od czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w postępowaniu, zarzucił Zamawiającemu, że naruszył art. 89 ust. 1 pkt 1, 2 i 6 ustawy Pzp, poprzez nieodrzućcenie oferty Przystępującego, mimo że oferta tego wykonawcy jest niezgodna z ustawą i treść tej oferty nie odpowiada treści Specyfikacji Istotnych Warunków Zamówienia (dalej: „SIWZ”), jak również oferta ta zawiera błędy w obliczeniu ceny.

W związku z powyższym wniósł o nakazanie Zamawiającemu powtórzenia czynności wyboru oferty oraz odrzucenie oferty Przystępującego.

W uzasadnieniu odwołania podniósł szczegółowe zarzuty.

1. Zarzuty odnośnie ubezpieczeniowej gwarancji zapłaty wadium

Wskazał, że w gwarancji ubezpieczeniowej Przystępującego, złożonej jako zabezpieczenie wadium, występują określone błędy i uchybienia:

1.1. Błędnie wpisany został przedmiot zamówienia dotyczący zadania nr 2.

Podkreślił, że zamiast: „Kontynuacja prac rekultywacyjnych środowiska gruntowo-wodnego zanieczyszczonego produktami ropopochodnymi wraz z prowadzeniem monitoringu lokalnego wód podziemnych na terenie lotniska Powidz w okresie od 01.08.2013 r. do 30.06.2016 r.”, w gwarancji wadium wpisano: „Kontynuacja prac rekultywacyjnych środowiska gruntowo-wodnego zanieczyszczonego produktami ropopochodnymi wraz z prowadzeniem monitoringu lokalnego wód podziemnych na terenie lotniska Powidz w okresie od 01.08.2013 r. do 30.06.2013 r.” W związku z powyższym, według niego, wadium dotyczy zadania o innej nazwie niż zadanie nr 2, na które został ogłoszony przetarg. Ponadto podkreślił, że nawet gdyby przyjąć

publicznym, to brak jest pewności, czy tak określona gwarancja wadialna obejmuje roszczenia powstałe w związku z realizacją zadania po dniu 30.06.2013 r., a zatem jej zakres jest znacząco mniejszy od wymaganego.

1.2. Błędnie wpisany został adres Zamawiającego, nie wskazano kodu pocztowego: 61-716.

1.3. W gwarancji wadialnej widnieje jedynie zapis, że „InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń Spółka Akcyjna (...) niniejszym gwarantuje nieodwołalnie i bezwarunkowo zapłatę kwoty 120.000,00 złotych”, natomiast – jego zdaniem - brak jest bardzo istotnego wyrażenia: „na pierwsze żądanie Zamawiającego”. Brak ww. określenia - w ocenie Odwołującego - czyni gwarancję wadialną błędną oraz nie odpowiadającą przepisom ustawy o działalności ubezpieczeniowej, w powiązaniu z przepisami Pzp oraz Prawa bankowego (jako potwierdzenie tego stanowiska Odwołujący załączył fragment artykułu „O gwarancji wadialnej”, Jacek Kaczmarczyk - Zał. Nr 4).

1.4. Przedmiotowe zamówienie publiczne jest zamówieniem częściowym, składającym się z dwóch odrębnych zadań. Na obie części zamówienia obowiązywały dwa odrębne wadia: na Zadanie 1. w wysokości 35 tys. zł, zaś na Zadanie 2. - 85 tys. złotych. W związku z tym, według Odwołującego, Przystępujący zobowiązany był wnieść albo dwa odrębne wadia na obie części zamówienia (dwie odrębne gwarancje), albo w ramach jednej gwarancji przedstawić wyraźny podział całej wartości wadium na kwotę obowiązującą dla Zadania 1. (35 tys. zł) oraz na kwotę obowiązującą dla Zadania 2. (85 tys. zł). Tymczasem w załączonej przez Przystępującego do oferty gwarancji wadialnej, brak jest tego podziału, widnieje jedynie zsumowana wartość dla obu zadań w wysokości 120 tys. zł. W ocenie Odwołującego jest to istotny błąd, który w praktyce uniemożliwia Zamawiającemu ustalenie, w jakich wysokościach ubezpieczyciel w rzeczywistości gwarantuje mu zwrot pieniędzy na poszczególne części zamówienia. Podkreślił, że to nie Zamawiający ma „domyślać się”, jaka jest kwota wadium na dane części zamówienia, musi to być wyraźnie zaznaczone w gwarancji wadialnej. Na potwierdzenie swojego stanowiska powołał się na opinię prawną: „Złożenie oferty na kilka części zamówienia a wpłata wadium”, R..... S.....

Odwołujący podkreślił, że w toku badania ofert Zamawiający wystąpił z pismem do gwaranta: InterRisk Towarzystwo Ubezpieczeń z zapytaniem, czy - w związku z błędami w nazwie postępowania i adresie Zamawiającego - gwarantuje on, w razie konieczności, nieodwołalną i bezwarunkową zapłatę kwoty z tytułu zatrzymania wadium oraz czy pomimo, że kwota wadium nie została podzielona i opiewa na całość postępowania, firma InterRisk gwarantuje, w razie konieczności, wpłatę wadium w kwocie odpowiadającej danej części zamówienia. Na oba powyższe zapytania gwarant udzielił odpowiedzi twierdzącej.

Zamawiający w ww. piśmie nie odniósł się natomiast do kwestii braku w gwarancji wspomnianego wyżej wyrażenia: „na pierwsze żądanie Zamawiającego”; również InterRisk - nie zapytany o ww. wyrażenie - zagwarantował jedynie „nieodwołalną i bezwarunkową” zapłatę kwoty, bez użycia określenia: „na pierwsze żądanie”. Podkreślił, że niezależnie od ww. wyjaśnień udzielonych przez InterRisk, wyjaśnienia te – w jego ocenie - w żaden sposób nie eliminują błędów gwarancji ubezpieczeniowej i nie uchylają jej wad, gdyż gwarancja wadialna ze swej natury jest niepoprawialna przez Zamawiającego i żadne przepisy ustawy Pzp nie zezwalają na jej poprawianie, czy też uzupełnianie.

Zwrócił też uwagę na wątpliwość, czy Zamawiający miał w ogóle prawo wystąpić do gwaranta z prośbą o wyjaśnienia dot. gwarancji ubezpieczeniowej. Przepis art. 87. ust. 1 ustawy Pzp zezwala bowiem na możliwość żądania wyjaśnień jedynie od wykonawców. W związku z powyższym - mając na względzie brak poprawnej gwarancji ubezpieczeniowej stanowiącej formę wniesienia wadium – oferta Przystępującego jest niezgodna z ustawą, zaś jest treść nie odpowiada treści SIWZ. Oferta ta zatem - w jego ocenie - powinna zostać odrzucona na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy Pzp.

2. Zarzuty odnośnie doświadczenia wykonawcy - wykazu prac oraz referencji

Odwołujący wskazał na treść warunku udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia, który Zamawiający opisał w SIWZ. Według niego przedstawiony przez Przystępującego w swej ofercie „wykaz prac” oraz załączone referencje nie przedstawiają usług porównywalnych z przedmiotem zamówienia, co było wymogiem Zamawiającego zapisanym w SIWZ. Wykazane przez wykonawcę dwie roboty według Odwołującego stanowią prace innego rodzaju, niż przedmiot zamówienia, są to roboty rekultywacyjne w technologii przede wszystkim ex situ, z dużym udziałem prac budowlanych, rozbiórkowych oraz wywozem i utylizacją odpadów poza miejscem wykonywanych prac. Zakres prac odpowiadających swoim rodzajem przedmiotowi zamówienia, realizowanych metodą in situ, zdaniem Odwołującego, stanowi w obu przypadkach niewielki odsetek całości prac. Odwołujący, przedstawiając opis obydwu metod (ex situ i in situ) wykazywał, że metody te są całkowicie różne od siebie. Według Odwołującego w przypadku zamówienia, do którego odnosi się niniejsze odwołanie, całość prac realizowana będzie (zgodnie z opisem przedmiotu zamówienia) metodą in situ. Tymczasem – jak wskazał – załączone do oferty Przystępującego referencje z H.Cegielski - Poznań dokumentują realizację rekultywacji metodą przede wszystkim ex situ, połączoną z likwidacją stacji paliw (opróżnienie, czyszczenie i wyjęcie podziemnych zbiorników, demontaż infrastruktury podziemnej i konstrukcji budowlanych) i wywiezieniem wydobytych skażonych gruntów na zewnątrz oraz dowiezieniem na ich miejsce analogicznej ilości czystej ziemi. Przy takim realizowaniu zadania metodą ex situ, wydobyćiu powinna być poddana całość lub prawie całość

wszystkich stwierdzonych zanieczyszczeń i na pewno prace realizowano tylko w strefie przypowierzchniowej. Referencje wykazują pompowanie wody z wykopów, co świadczy o płytkim położeniu zwierciadła wody podziemnej (maks. 4 m ppt). Pompowanie wody z wykopów można prowadzić przy użyciu tylko jednej niedrogiej pompy, o niewielkich parametrach hydraulicznych. Woda odpompowana zrzucana była na separator (być może nawet stanowiący wyposażenie likwidowanej stacji paliw), co zapewnia tylko odseparowanie wolnego produktu i nie może zapewnić oczyszczenia wody podziemnej z wysokich stężeń rozpuszczonych węglowodorów. Jedynie wykazane pompowanie za pomocą studni oraz piezometrów – zdaniem Odwołującego - jest zbliżone technicznie do przedmiotowych prac, ale oczyszczanie odbywało się w tym przypadku nie w stacji oczyszczania (czyli zespole powiązanych ze sobą filtrów i urządzeń, określonych w koncepcji prac), lecz w pojedynczym zbiorniku i nie miało na celu usunięcie z wody węglowodorów - tylko metali ciężkich (a są to zupełnie inne technologie). Jego zdaniem nie ma to żadnego przełożenia na masowe szczyptywanie, pompowanie, depresjonowanie, napowietrzanie i rozsączanie zanieczyszczonych wód występujących na głębokości 7 - 9 m ppt (jak np. w Powidzu), na co referencje były wymagane, a w zrealizowanym zadaniu nie były wykorzystane żadne własne rozwiązania technologiczne, dokumentujące specjalistyczny potencjał technologiczny i kadrowy firmy. Podobnie Odwołujący odniósł się do załączonych przez Przystępującego referencji ze Spółdzielni Mieszkaniowej w Warszawie, które w jego ocenie dokumentują niemal wyłącznie realizację rekultywacji metodą ex situ, połączoną z likwidacją stacji paliw (tj. de facto prace rozbiórkowe). Wymieniony jest szczegółowo cały zakres prac budowlanych ziemnych i rozbiórkowych i tylko jeden podpunkt: „Oczyszczanie wód gruntowych” może być, jego zdaniem, uznany za zadanie zbliżone do wymaganych do realizacji, z tym, że biorąc pod uwagę ogólnie znaną głębokość wód gruntowych występującą w Warszawie (ok. 1 - 3 m ppt) i w tym przypadku raczej chodzi o odpompowywanie wody z wykopów, co jest standardowym działaniem przy wszelkich pracach ziemnych w tamtym rejonie. Podkreślił, że zawarte w obu referencjach sformułowania: „Rekultywacja zdegradowanego środowiska gruntowo - wodnego po usunięciu odpadów niebezpiecznych, przywrócenie funkcji terenu do stanu wymaganego standardami jakości gleby i ziemi oznaczają tylko właściwe splantowanie terenu po zakończeniu prac ziemnych, ewentualne odtworzenie chodników i podjazdów oraz urządzenie zieleni (trawniki, krzewy ozdobne, rabaty itp.). Tym samym w ocenie Odwołującego żadna z technik zastosowanych na zakładzie H.Cegielski i Spółdzielni Mieszkaniowej w Warszawie nie może być uznana za wymaganą metodę remediacji in situ. Odwołujący oszacował, że prace porównywalne z przedmiotem zamówienia mogły stanowić jedynie pewną, niewielką w stosunku do całości część obu prac (wartą nie więcej niż kilkadziesiąt - kilkaset tys. zł), zaś dominującą większość robót

stanowiły prace rozbiórkowe oraz rekultywacyjne ex situ.

Podkreślił, że Przystępujący na wezwanie Zamawiającego udzielił wyjaśnień odnośnie własnych referencji oraz wykazu wykonanych prac, w których rozpisał poszczególne elementy składowe obu zamówień uszczegółowił ich wartości, jednakże - w ocenie Odwołującego - wyjaśnienia te są niewiarygodne i nieadekwatne do rzeczywistej treści obu referencji. Podniósł, że przedstawione w wyjaśnieniach poszczególne elementy obu zamówień nie pokrywają się zupełnie z punktami prac wyszczególnionymi w referencjach, lecz stanowią po prostu przepisane elementy składowe przedmiotowego postępowania przetargowego, z dopasowanymi do nich dowolnymi kwotami. Wyjaśnienia te, według niego, nie udowadniają, że Przystępujący rzeczywiście wykonał co najmniej dwie usługi porównywalne z przedmiotem zamówienia o wartości co najmniej 1 mln zł brutto każda.

W związku z powyższym - mając na względzie brak wymaganego doświadczenia - oferta Przystępującego – zdaniem Odwołującego - jest niezgodna z ustawą i jej treść nie odpowiada treści SIWZ, a zatem oferta ta powinna więc zostać odrzucona z postępowania na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 1 i pkt 2 ustawy Pzp.

3. Zarzuty odnośnie Certyfikatu Systemu Zarządzania Jakością ISO 9001:2008

Odwołujący wskazał na wymóg SIWZ: przedstawienia w ofercie „kopii *aktualnego certyfikatu jakościowego ISO 9001 w zakresie budownictwa, ekologii, geologii oraz gospodarki odpadami*”. Wskazał, że w załączonym przez Przystępującego do oferty Certyfikacie Systemu Zarządzania Jakością ISO 9001:2008 widnieje zapis, że certyfikat ów został udzielony w zakresie:

„Planowanie i realizacja usług w zakresie:

- inżynieria lądowa i wodna;
- badanie i likwidacja skażeń środowiska gruntowo-wodnego;
- poprawa jakości wody;
- oczyszczanie sieci wodociągowych;
- monitorowanie jakości wody;
- rekultywacja jezior”.

Tym samym wskazał, że w certyfikacie brak jest zapisu, że ww. certyfikat obowiązuje w zakresie: „budownictwa”, „ekologii”, „geologii” oraz „gospodarki odpadami”. Podkreślił, że prace budowlane i geologiczne oraz prace z zakresu ekologii i gospodarki odpadami stanowią ważną część przedmiotowego zamówienia.

Wskazał na to, że Zamawiający wystąpił z pismem do Przystępującego z żądaniem uzupełnienia stosownego Certyfikatu, który będzie zawierał wymagane zapisy, tymczasem Przystępujący nie uzupełnił wymaganego dokumentu, a zamiast tego wystosowało do Zamawiającego pismo wyjaśniające, w którym bronił zgodności przedłożonego przez

siebie w ofercie Certyfikatu z wymogami SIWZ i dokonał próby „dopasowania” znaczenia pojęć zapisanych w swym Certyfikacie, z budownictwem, ekologią, geologią i gospodarką odpadami. W ocenie Odwołującego wyjaśnienia Przystępującego, choć obszerne, są niewystarczające i nie udowadniają, że wykonawca ten rzeczywiście spełnia wymagania ISO w zakresie konkretnie: „budownictwa”, „ekologii”, „geologii” i „gospodarki odpadami”. Według niego szczególne wątpliwości budzą próby skojarzenia „gospodarki odpadami” z zapisaną w Certyfikacie „likwidacją skażeń środowiska gruntowo- wodnego” oraz próby dopasowania „ekologii” do „inżynierii lądowej i wodnej”.

Mając na względzie powyższe - w związku z brakiem właściwego Certyfikatu Systemu Zarządzania Jakością - treść oferty Przystępującego, zdaniem Odwołującego, nie odpowiada treści SIWZ i oferta powinna więc zostać odrzucona z postępowania na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp.

4. Zarzuty odnośnie kalkulacji ofertowej dla części 2. Zamówienia

Odwołujący zwrócił uwagę na to, że Zamawiający w SIWZ zawarł m.in. wymóg załączenia do oferty wypełnionego kosztorysu prac objętych zamówieniem (załącznik nr 12- Poznań Krzesiny oraz załącznik nr 13 - Powidz). Podkreślił też, że w toku badania

kosztorysu Przystępującego dotyczącego części 2. zamówienia, wykrył następujące błędy i uchybienia:

- 1) błędem w kalkulacji ofertowej, jego zdaniem, są nierealnie niskie koszty w poz. 19-22 (2013 r.), 33-38 (2014 r.), 13-18 (2015 r.) 13-18 (2016 r.), które powinny obejmować zarówno wynagrodzenie dla 2 pracowników stałej obsługi (8 godz. dziennie), jak również opłaty za energię elektryczną, konieczną do przeprowadzenia prac rekultywacyjnych. Biorąc pod uwagę fakt, że koszty energii elektrycznej obecnie eksploatowanych systemów, zgodnie z obowiązującymi aktualnie stawkami oraz założeniem utrzymania ciągłości pracy systemów (24 godz/dobę) wynoszą od 5 500,00 zł w okresie letnim do 11 000,00 zł brutto miesięcznie w okresach zimowych, jego zdaniem, można stwierdzić, że koszty energii elektrycznej nie są uwzględnione w tych pozycjach oferty. Jednocześnie w/w koszty obsługi obecnych systemów szczyptywania i depresjonowania z wszystkimi pracami towarzyszącymi i kosztami energii w roku 2013 (8 208,00 zł/ mies. brutto) są według niego prawie identyczne jak koszty znacznie rozszerzonych działań w latach następnych 2014, 2015 i 2016 (8 640,00 zł/mies. brutto), gdzie dodatkowo będzie prowadzone pompowanie wody z 29 nowych otworów wielofunkcyjnych, jej oczyszczanie w 4 nowych jednostkach oczyszczania o dużej przepustowości, jej rozsączenie i ciągłe napowietrzanie w 58 otworach wielofunkcyjnych, pompowanie nowych 8 studni głębinowych oraz napowietrzanie poprzez nowe 115 małych średnicowych otworów.

Prawidłowe wykonanie tych prac jest w związku z powyższym, zdaniem Odwołującego, niemożliwe do zrealizowania po takich samych kosztach.

- 2) Błędem w kalkulacji, jego zdaniem, są koszty wymiany zużywalnych materiałów eksploatacyjnych (złóże ociekowe, sorbenty, wsady filtracyjne), które są takie same w roku 2013 - poz. 17, jak i we wszystkich pozostałych latach 2014 - poz. 31, 2015 - poz. 11, 2016 - poz. 11, pomimo 2-krotnego zwiększenia ilości stacji oczyszczania i dodatkowego montażu 8 zestawów lokalnego sorbcyjnego podczyszczania wody podziemnej systemów aeracyjno-przełukiwujących. Tym samym, w jego ocenie, Przystępujący nie uwzględnił dodatkowych prac w kosztorysie.
- 3) Koszt podłączenia 60 szt. otworów aeracyjno-infiltracyjnych (poz. 14 - 2014) jest – jego zdaniem - taki sam, jak koszt podłączenia 55 szt. takich samych otworów (poz. 18 - 2014). Tym samym, jego zdaniem, z kalkulacji wynika, że 5 szt. otworów nie będzie podłączonych.
- 4) Cena jednostkowa montażu zestawów pompowo-sterujących do istniejących instalacji (poz. 4, 6 - 2013) jest taka sama, jak koszt analogicznych zestawów wraz z ceną kilkuset metrowych instalacji technologicznych niezbędnych do ich podłączenia i eksploatacji, przy założeniu ułożenia rurociągów i kabli pod ziemią (poz. 12, 13, 16, 17 - 2014). W związku z powyższym, jego zdaniem, oferta nie uwzględnia cen materiałów projektowanych instalacji i kosztów ich ułożenia.
- 5) Ilość i wartość wymaganego bioroztworu przygotowanego dla 116 szt. otworów iniekcyjnych (poz. 1 - 2015, 2016) jest identyczna, jak dla analogicznych 100 szt. (poz. 2 -2015, 2016) mimo tego, że są to zupełnie inne objętości bioroztworów. Z kalkulacji jego zdaniem wynika, że dla 16 otworów biopreparat nie będzie przygotowany i zadany.

Uwzględniając powyższe, w jego ocenie, Przystępujący nie przywiązał zbyt dużej wagi do prawidłowej kalkulacji kosztów przedmiotu zamówienia, gdyż nie jest ona poprawna pod względem formalnym, poprzez nieadekwatne, niespójne oszacowanie cen jednostkowych przewidywanych kosztów realizacji zadania. Podkreślił, że Przystępujący w wielu przypadkach pomija konieczne do poniesienia przy uruchomieniu i eksploatacji systemów rzeczywiste koszty energii elektrycznej, materiałów, sprzętu oraz robocizny, jednocześnie wydając bardzo duże kwoty na unieszkodliwienie odpadów (brak własnych decyzji na zagospodarowanie odpadów). Powstałe zniekształcenia są, jego zdaniem, na tyle znaczące, że nie gwarantują, a raczej uniemożliwiają prawidłową, zgodną z opisem przedmiotu zamówienia, realizację prac rekultywacyjnych. W związku z powyższym, oferta Przystępującego zawiera błędy w obliczeniu ceny, które nie podlegają poprawieniu i – zdaniem Odwołującego - powinna więc zostać odrzucona z postępowania na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy Pzp.

Odwołujący w toku rozprawy podtrzymał zarzuty, żądania i argumentację z odwołania wnosząc dodatkowo jako dowód w sprawie wyciąg z biuletynu PAN, pochodzący ze strony internetowej, wskazując zasadność zarzutu dotyczącego certyfikatu jakości i wywodząc, że określone nauki, których tożsamość wywodzi Przystępujący, przyporządkowane zostały do różnych wydziałów nauk Pan oraz Komitetów naukowych. Jako dowód w sprawie przedłożył on również decyzję administracyjną Prezydenta Miasta Poznania odnoszącą się do warunków uzgodnienia zakresu i sposobu rekultywacji powierzchni ziemi dla H. Cegielski – Poznań S.A., wykazując, że termin zakończenia prac rekultywacyjnych wykazywanych przez Przystępującego w ramach wiedzy i doświadczenia nie jest tożsamy z terminem wskazanym w wydanej w tej sprawie decyzji administracyjnej.

Zamawiający w odpowiedzi na odwołanie złożył oświadczenie o uwzględnieniu w całości zarzutów odwołania. W szczegółowej argumentacji zawartej w tym piśmie przede wszystkim wskazał na zasadność zarzutu odnoszącego się do nieprawidłowego certyfikatu jakości przedłożonego przez Przystępującego wraz z ofertą i tym samym podniósł, iż certyfikat ten nie wypełnił zakresu wskazanego w treści SIWZ.

Przystępujący złożył swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego, a w związku z uwzględnieniem przez Zamawiającego w całości zarzutów odwołania, w toku rozprawy wnosił o oddalenie odwołania.

W toku posiedzenia z udziałem stron złożył do akt sprawy pisemne stanowisko w sprawie. Odnosząc się do zarzutu dotyczącego ubezpieczeniowej gwarancji zapłaty wadium Przystępujący wskazał co następuje:

a. Odnosnie błędnie wpisanego przedmiotu zamówienia

Przystępujący przywołał na poparcie swojego stanowiska wyrok KIO 150/12, wskazując na analogiczny stan faktyczny w tej sprawie. W wyroku tym wskazuje się, że dokument gwarancji wskazywał, że gwarancja jest ważna w okresie od 15 grudnia 2011 roku do 13 lutego 2011 roku - podobnie jak w niniejszej sprawie data końcowa była więc wcześniejsza od początkowej. Podkreślił, że KIO w tej sprawie opowiedziało się za konwalidacją wadliwego dokumentu gwarancji, odwołując się do zasad doświadczenia życiowego i logicznego rozumowania. Kierując się tymi zasadami uznano, że w tamtym stanie faktycznym Zamawiający zobowiązany był, dbając o przeprowadzenie postępowania z zachowaniem reguł wyartykułowanych w art. 7 ust. 1 ustawy Pzp, jeśli miał wątpliwości dotyczące treści gwarancji wadliwej złożonej wraz z ofertą przez odwołującego, wyjaśnić je.

b. Odnosnie błędnie wpisanego adresu Zamawiającego - brak kodu pocztowego

Podkreślił, że przepisy prawa nie regulują pojęcia „adres”, a jednocześnie doświadczenie życiowe wskazuje na to, że znając ulicę i miasto, łatwo można na tej podstawie wywnioskować, jaki jest kod pocztowy dla danej ulicy i miasta (choćby na stronie internetowej Poczty Polskiej). Na poparcie swojego stanowiska powołał się na orzecznictwo KIO (m.in. KIO/UZP 959/10, KIO 1322/12), wskazując, że celem wadium, w tym gwarancji jest zabezpieczenie interesów zamawiającego, a brak kodu pocztowego nie wpływa w żaden sposób na możliwość zaspokojenia się przez Zamawiającego. Powołując się na wyrok KIO/UZP 2406/10 wskazał też na nieistotność omyłki.

c. Odnosnie braku wyrażenia „na pierwsze żądanie”

Powołał się na wyrok UZP/ZO/0-2533/05, wskazując, że gwarancja bankowa, stanowiąca formę wadium w postępowaniu o zamówienie publiczne winna mieć postać gwarancji bezwarunkowej, tj. gwarancji na pierwsze żądanie. Powyższe w jego ocenie oznacza, że gwarancja ubezpieczeniowa bezwarunkowa jest jednocześnie gwarancją na pierwsze żądanie, a brak wpisania wyrażenia „na pierwsze żądanie” w żaden sposób nie wpływa na stopień zabezpieczenia interesów Zamawiającego.

d. Odnosnie braku podziału wadium pomiędzy zadania

Wskazał na zapisy SWZ dotyczące wadium i że gwarancja w jego ofercie stanowi wypełnienie tych wymogów. Na poparcie swojego stanowiska przywołał wyrok KIO w sprawie: KIO 333/11; KIO 335/11. Wskazał na cel gwarancji wadliwej: zabezpieczenie interesów zamawiającego. Podkreślił, że brak wyraźnego podziału całej wartości wadium na

kwoty obowiązujące: dla zadania 1: 35.000 zł oraz dla zadania 2: 85.000 nie narusza interesów Zamawiającego.

e. Odnosnie zarzutów dotyczących wyjaśnień udzielonych przez wystawcę gwarancji.

Przystępujący zgodził się z Odwołującym, że nie ma możliwości poprawienia błędnej gwarancji ubezpieczeniowej na etapie oceny ofert, na co wskazują choćby orzeczenia KIO w sprawach: KIO/UZP 868/08, KIO/UZP 643/09; KIO/UZP 656/09. Wskazał też na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2008 r. (sygn. akt: V CSK 474/07), gdzie wskazuje się, że jeżeli wykładnia tekstu umowy budzi wątpliwości, zachodzi potrzeba ustalenia rzeczywistej treści umowy przy uwzględnieniu oświadczeń woli stron składanych przed i w trakcie zawierania umowy, według ich rozumienia przez każdą ze stron. Przywołał też wyrok KIO w sprawie: KIO 765/13; KIO 784/13. Podkreślił, że w niniejszym stanie faktycznym Zamawiający zauważył m.in., że w treści gwarancji nie wskazano kodu pocztowego Zamawiającego, a także popełniono omyłkę pisarską polegającą na wpisaniu w tytule zadania nr 2 przetargu, że będzie ono realizowane -od 01.08.2013 roku do 30.06.2013 roku zamiast od 01.08.2013 roku do 30.06.2016 roku. W związku z powyższym powziął wątpliwość czy w takiej sytuacji ubezpieczyciel gwarantuje w razie konieczności nieodwołalną i bezwarunkową zapłatę kwoty z tytułu zatrzymania wadium, w przypadku

zaistnienia co najmniej jednej z okoliczności określonych w ustawie Pzp. Ubezpieczyciel odpowiadając na zapytanie Zamawiającego dokonał wykładni legalnej treści gwarancji ubezpieczeniowej zgodnej z zamiarem stron i celem umowy a interesy Zamawiającego zostały dodatkowo zabezpieczone. Na poparcie swojego stanowiska powołał się na wyroki KIO w sprawach: KIO 333/11; KIO 335/11 oraz KIO 63/12; KIO 66/12, KIO/UZP 1759/10, KIO/UZP 202/09.

Odnosząc się do zarzutu braku doświadczenia Przystępujący wskazał co następuje.

Podkreślił, że „zamówienia podobne” (o charakterze porównywalnym) to zamówienia nieidentyczne, zgodnie z wyrokiem KIO w sprawie KIO/UZP 693/08. Powołał się też na wyrok KIO w sprawie KIO 2867/12. Wywodził, że pojęcie „usług porównywalnych” nie jest tożsame z pojęciem „usług identycznych”, a wręcz przeciwnie usługi o charakterze podobnym to w szczególności takie usługi, które wchodzą w zakres przedmiotu zamówienia. Oceniając jakie zamówienie jest „podobne” – jego zdaniem - należy odnieść się do opisu przedmiotu zamówienia. Podniósł, iż wobec niedoprecyzowania zwrotu „usługi porównywalne” Zamawiający nie może wyciągać płynących z tego negatywnych konsekwencji wobec wykonawcy w związku z czym prawidłowo postąpił Zamawiający nie odrzucając oferty Przystępującego. Powołał się też na wyniki kontroli doraźnej w sprawie UZP/DKD/KND/56/11,

Zwrócił uwagę na okoliczność, iż uznanie argumentacji Odwołującego, zmierzającej do udowodnienia, że skoro Przystępujący przedstawił w wykazie prace w niewielkim stopniu wykorzystujące technologie in situ to należy uznać, że nie posiada wiedzy i doświadczenia w realizacji zamówień podobnych, prowadziłoby do wniosku, że liczba podmiotów zdolnych do wykonania prac dla WZI ograniczałaby się właściwie tylko do Odwołującego. Wskazał na znaczenie pojęcia rekultywacji tj. czynności polegających na przywracaniu terenom zniszczonym działalnością człowieka ich pierwotnego charakteru. Jego zdaniem bez względu na to jaką metodą przeprowadzane są prace ich istota jest taka sama - są to prace polegające na przywracaniu terenom zniszczonym przez człowieka ich pierwotnego charakteru. Wskazał też różnice pomiędzy obydwojema metodami rekultywacji, podkreślając, że różnica pomiędzy pracami ex situ i in situ polega na tym, że prace ex situ to rekultywacja poza obszarem występowania zanieczyszczenia, a prace in situ to rekultywacja w miejscu występowania zanieczyszczenia. Podkreślił, że w celu osiągnięcia optymalnych efektów ekologicznych przy realizacji prac rekultywacyjnych często łączy się lub stosuje naprzemienne techniki oczyszczania w metodach in situ i ex situ.

Podkreślił, że nie jest prawdą, że metoda ex situ jest prostsza w realizacji, gdyż bardzo często wiąże się z potrzebą wykonania wielu skomplikowanych czynności, zaangażowania pracy zespołu projektantów, geologów, budowlańców - konstruktorów,

elektryków, mechaników, spawaczy etc. i wykorzystania skomplikowanego sprzętu np. wiertnic, wibromłotów, separatorów koalescencyjnych, stacji i systemów napowietrzających kontenerowych stacji oczyszczania wody, pomp, zastosowania systemów zraszających i barier hydraulicznych itp. Jako dowód przywołał tutaj dokumenty dotyczące rekultywacji terenów skażonych na obszarze Nowogardu Znak sprawy: GPZ-03-722-54/10 SIWZ z dnia 29 grudnia 2010r. (kody CPV: 90722100-5 oraz 45111213-4 + referencje; Rekultywacja terenów zanieczyszczonych w wyniku katastrofy kolejowej w Miałach + referencje. Jego zdaniem Odwołujący niesłusznie przypisuje metodzie ex situ ograniczenia głębokościowe czy powierzchniowe. Podkreślił, że Przystępujący realizował projekty z wykorzystaniem metod ex situ do rekultywacji dawnych baz MPS w Poznaniu przy ul. Kaliskiej i Warszawie przy ul. świrki i Wigury, które obejmowały znaczne powierzchnie i głębokość sięgającą nawet do 8 m p.p.t., przy czym zawsze towarzyszyły tym pracom, roboty in situ, obejmujące rekultywację wód podziemnych i gruntów w strefie saturacji lub wód podziemnych. Nie jest też prawdą, jego zdaniem, że remediacja gruntów skażonych substancjami ropopochodnymi wykorzystująca metodę in situ wiąże się wyłącznie z realizacją działań prowadzonych głęboko pod ziemią z wykorzystaniem różnego typu specjalistycznych technik i dużej liczby otworów technologicznych. O sposobie prowadzenia rekultywacji środowiska i zastosowanych technikach – w jego ocenie - decydują prócz przesłanek technologicznych również rodzaj zanieczyszczenia, jego intensywność, warunki środowiskowe, czynnik ekonomiczny oraz szereg innych elementów określanych indywidualnie przez Inwestora/Płatnika. Wskazał, że w trakcie swojego długiego doświadczenia realizował szereg różnych projektów wykorzystujących wyłącznie metody in situ i ex situ lub obie jednocześnie, przy zdecydowanie różnym stopniu skomplikowania zadań. W wielu przypadkach roboty in situ nie wymagały stosowania żadnych skomplikowanych urządzeń i ograniczały się wyłącznie do cyklicznej aplikacji do gruntu i wód gruntowych preparatów mikrobiologicznych wykazujących zdolność do biodegradacji substancji ropopochodnych. W wielu przypadkach metoda ta – według niego - stosowana jest do zanieczyszczeń powierzchniowych i podpowierzchniowych o niewielkiej głębokości. Jego zdaniem w celu osiągnięcia optymalnych efektów ekologicznych często łączy się lub stosuje naprzemienne techniki oczyszczania w metodach in-situ i ex-situ. Wskazał na opis przedmiotu zamówienia w niniejszym postępowaniu.

Co do zarzutu dotyczącego referencji z H. Cegielski podkreślił, że wykazywane tam prace rekultywacyjne prowadzone były na terenach, na których prowadzona była gospodarka paliwami -magazynowanie i dystrybucja, podobnie jak na terenie lotnisk Poznań-Krzesiny i Powidz. Prace prowadzono na terenie m, im. stacji placu magazynowania oleju napędowego, przepompowni paliw, magazynu oleju, bocznic kolejowej. Tym samym według niego już sam charakter prac wskazuje na to, że są to usługi porównywalne z usługami dla

Zamawiającego. Wskazał, że dla tego zadania Przystępujący prowadził następujące czynności:

1. W ramach robót in situ;

- a) czerpanie wolnego produktu naftowego zalegającego na powierzchni zwierciadła wód gruntowych, z wykorzystaniem systemów separacyjnych, skimerów aktywnych i pasywnych oraz automatycznych zestawów pompowo-sterujących,
- b) wytwarzanie lejów depresyjnych, pompowania z wykopów, multifunkcyjnych otworów technologicznych i piezometrów zanieczyszczonych substancjami ropopochodnymi wód podziemnych, które po oczyszczeniu na systemach oczyszczania wód (separatory koalescencyjno - grawitacyjne, kontenerowe stacje oczyszczania wody itp.) kierowano do kanalizacji lub też zwracano do gruntu systemami infiltracyjnymi poziomymi i pionowymi lub za pomocą deszczowni,
- c) napowietrzanie warstwy wodonośnej poprzez system aeracyjny,
- d) okresowy monitoring wód podziemnych poprzez pomiary miąższości wolnego produktu naftowego, pomiary poziomu zalegania zwierciadła wód podziemnych, pobory i analizy laboratoryjne próbek wód podziemnych,
- e) okresowy monitoring postępu procesów remediacji gruntu poprzez pobory i analizy laboratoryjne próbek gleb i gruntów,
- f) dawkowanie do zanieczyszczonych substancjami ropopochodnymi gruntów i wód podziemnych preparatów mikrobiologicznych wykazujące zdolność do biodegradacji,

mikroorganizmy aktywowano i namnażano w mobilnych bioreaktorach, aplikacja odbywała się systemami iniekcyjnymi oraz otworami multifunkcyjnymi,

2. W ramach robót ex situ

a) gospodarka odpadami w tym niebezpiecznymi, wytworzonymi w trakcie realizacji robót rekultywacyjnych.

Podkreślił, iż wszelkie prace realizowane w ramach prowadzonej rekultywacji kierowane były przez nadzór technologiczny, biotechnologiczny i geologiczny posiadający stosowne uprawnienia i doświadczenie. Zespół ten opracowywał również stosowne dokumentację i raporty. Dozór i konserwacja urządzeń realizowana była przez fachowy dobrze wyszkolony zespół specjalistów. Prace takie, w mniejszym lub większym zakresie, zwykle wykonywane są w chwili rozpoczęcia realizacji każdego z działań zmierzających do przywrócenia środowiska do standardów jakości tudzież w przypadku zmiany wykonawcy lub zmiany techniki, technologii lub rozszerzenia realizowanego zadania. Wskazał, że przewidziane w ww. zadaniu instalacje, są typowymi rozwiązaniami inżynierskimi, ogólnie znanymi technikami oczyszczania środowiska gruntowo - wodnego, stosowanymi w Polsce od szeregu lat. W związku z powyższym – jego zdaniem - prace przeprowadzone dla H.CEGIELSKI - POZNAŃ S.A. wchodziły w zakres prac, które są przedmiotem spornego

zamówienia. Usługi dla H. CEGIELSKI - POZNAŃ S.A. są więc „porównywalne” z usługami dla Wojskowego Zarządu Infrastruktury.

Co do zarzutu dotyczącego referencji z Spółdzielni Mieszkaniowa w Warszawie wskazał, że przedmiotem zamówienia było tu wykonanie robót rozbiórkowych oraz kompleksowej rekultywacji terenu po wyłączonej z eksploatacji stacji paliw płynnych w Warszawie przy ul. Stawki 8. Prace rekultywacyjne prowadzone były na terenach, na których prowadzona była gospodarka paliwami -magazynowanie i dystrybucja, podobnie jak na terenie lotnisk Poznań-Krzesiny i Powidz. W Warszawie przy ul. Stawki prace prowadzono na terenie byłej stacji paliw. Według niego już sam charakter prac wskazuje na to, że są to usługi porównywalne z usługami dla Zamawiającego. Wskazał też na zakres czynności wykonywanych w ramach tego zadania:

1. W ramach robót in situ:

- a) czerpanie wolnego produktu naftowego zalegającego na powierzchni zwierciadła wód gruntowych, z wykorzystaniem systemów separacyjnych, skimerów aktywnych i pasywnych oraz automatycznych zestawów pompowo-sterujących,
- b) pompowania z wykopów, mulifunkcyjnych otworów technologicznych i piezometrów zanieczyszczonych substancjami ropopochodnymi wód podziemnych, które po oczyszczeniu na systemach oczyszczania wód (separatory koalescencyjno - grawitacyjne, kontenerowe stacje oczyszczania wody itp.) kierowano do kanalizacji lub też zwracano do gruntu systemami infiltracyjnymi poziomymi i pionowymi lub za pomocą deszczowni,
- c) pompowania z mulifunkcyjnych otworów technologicznych i piezometrów wód podziemnych w celu wytworzenia lejów depresyjnych,
- d) okresowy monitoring wód podziemnych poprzez pomiary miąższości wolnego produktu naftowego, pomiary poziomu zalegania zwierciadła wód podziemnych, pobory i analizy laboratoryjne próbek wód podziemnych,
- e) okresowy monitoring postępu procesów remediacji gruntu poprzez pobory i analizy laboratoryjne próbek gleb i gruntów,
- f) dawkowanie do zanieczyszczonych substancjami ropopochodnymi gruntów i wód podziemnych preparatów mikrobiologicznych wykazujące zdolność do biodegradacji, mikroorganizmy aktywowano i namnażano w mobilnych bioreaktorach, aplikacja odbywała się systemami infekcyjnymi oraz otworami multifunkcyjnymi.

2. W ramach robót ex situ

b) gospodarka odpadami w tym niebezpiecznymi, wytworzonymi w trakcie realizacji robót rekultywacyjnych,

Również podkreślił, że wszelkie prace realizowane w ramach prowadzonej rekultywacji kierowane były przez nadzór technologiczny, biotechnologiczny i geologiczny posiadający stosowne uprawnienia i doświadczenie. Zespół ten opracowywał również

stosowne dokumentacje i raporty. Dozór i konserwacja urządzeń realizowana była przez fachowy dobrze wyszkolony zespół specjalistów. W powyższym przypadku roboty ex situ dotyczyły środowiska gruntowego, zaś in situ gruntu w strefie saturacji oraz wód podziemnych i roboty wykonane zostały przez Przystępującego kompleksowo, tym samym prace wymienione w punkcie 1 w poz. od a) do f) – według Przystępującego - są typowymi pracami charakterystycznymi dla technologii in situ, są również tożsame z pracami ujętymi w opis przedmiotu zamówienia w części III SIWŚ.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego certyfikatu zarządzania jakością Przystępujący wskazał co następuje:

Przystępujący wskazał na wymogi SIWZ dotyczące tego wymogu SIWZ. Według niego Zamawiający żądając certyfikatu chciał zweryfikować zdolność wykonawcy do należytego wykonania udzielanego zamówienia. Zamierzeniem Zamawiającego, według niego, mogło być wyłącznie żądanie certyfikatu obejmującego zakresy związane z przedmiotem zamówienia i proporcjonalne do przedmiotu zamówienia. Zwrócił uwagę na fakt, iż proces certyfikacji jest inicjowany przez zainteresowaną firmę, która chce otrzymać formalne potwierdzenie, że jej wyrób, proces lub usługa są zgodne z określoną normą lub przepisem prawnym. Certyfikat zgodności systemu zarządzania jakością z wymaganiami normy ISO 9001 może zostać nadany przez jednostkę akredytowaną przez jednostkę do tego uprawnioną. Jako dowód w sprawie wskazał raporty z audytu. Podkreślił, że wnioskujący przed otrzymaniem certyfikatu sam deklaruje jakie dziedziny mają zostać objęte certyfikacją, stąd często zdarza się, że pod dziedzinami, które różnie się nazywają kryją się te same procesy objęte certyfikacją. Według niego nic dziwnego, że w praktyce prawdopodobieństwo, że dwie firmy prowadzące identyczną działalność będą miały certyfikat z takimi samymi nazwami zakresów jest bardzo małe. Zwrócił uwagę na to, że Zamawiający zażądał certyfikatu obowiązującego dokładnie w takim samym zakresie jak certyfikat posiadany przez Odwołującego. Jako dowód w sprawie wskazał na certyfikat ISO 9001:2008 przedłożony Zamawiającemu przez Odwołującego.

Podkreślił, że Zamawiający nie mógł wymagać i nie wymagał od wykonawców przedłożenia Certyfikatu ISO z zapisem, że certyfikat obowiązuje w zakresie „budownictwa”, „ekologii”, „geologii” oraz „gospodarki odpadami”, lecz certyfikatu który zweryfikuje zdolność wykonawcy do należytego wykonania udzielanego zamówienia w zakresie „budownictwo”, „ekologia”, „geologia” oraz „gospodarka odpadami”, związanego z przedmiotem zamówienia i proporcjonalnego do przedmiotu zamówienia. Na poparcie swojego stanowiska wskazał na orzeczenie KIO w sprawie KIO 416/12.

Co do braku udowodnienia posiadania Certyfikatu ISO w zakresie „gospodarki odpadami” wskazał na pkt 7.4. Księgi Zintegrowanego Systemu Zarządzania nr 0000111,

„Realizacja projektu, realizacja zlecenia 2.4.”, podpunkt 7.4.1. „Realizacja projektu, realizacja zlecenia 2.4.”, A), gdzie jest zapis: Kierownik Projektu lub wyznaczony Pracownik jest odpowiedzialny za zagospodarowanie wszelkich odpadów zgodnie z umowa i przepisami prawnymi związanymi z ochroną środowiska (jako dowód wskazał Księgę Zintegrowanego Systemu Zarządzania Nr 0000111). Jego zdaniem opis gospodarowania odpadami w firmie Przystępującego jest opisany w instrukcji 03027ZZ „Gospodarka odpadami” (dowód: INSTRUKCJA 0302705 Gospodarka odpadami). Według niego Certyfikat ten obejmuje swoim zakresem procesy gospodarki odpadami opisane w SIWZ. Wskazał na zapisy zawarte w instrukcji 0302705 „Gospodarka odpadami”, w punkcie 4.3., a także 4.3.1

Co do braku udowodnienia posiadania Certyfikatu ISO w zakresie „ekologii” wskazał na zapisy zawarte w pkt 7.4. Księgi Zintegrowanego Systemu Zarządzania nr 0000111, „Realizacja projektu, realizacja zlecenia 2.4.”, podpunkt 7.4.1. „Realizacja projektu, realizacja zlecenia 2.4.”, A), gdzie jest zapis: Projekty, zlecenia są realizowane w poszczególnych działach. Dział Badań i Rekultywacji Środowiska realizuje proces badań i likwidacji środowiska 2.4.1. Zakres prac może obejmować badania stanu środowiska gruntowo - wodnego - ocenę skażenia, likwidację skażenia lub obie te czynności, a także opracowanie dokumentacji ekologicznej, analizy, monitoring i inne.

Wskazał na zapisy Opisu przedmiotu zamówienia dotyczące ekologii i podkreślił, że wymaganie zawarte w OPZ jest spełnione w punkcie 7.4. Księgi Zintegrowanego Systemu Zarządzania nr 0000111 Wykonawcy, wraz ze szczegółowym opisem zawartym w punkcie

5.3.1. Instrukcji Wykonawcy (jako dowód w sprawie przywołał INSTRUKCJĘ 0302006 „Realizacja Technologii Intensywnej Bioremediacji”, INSTRUKCJA 0300903 „Dobór badań i przygotowanie dokumentacji sprawozdawczej do oceny skażenia”). Podkreślił, że jego certyfikat obejmuje swoim zakresem procesy w zakresie ekologii opisane w SIWZ.

Co do braku udowodnienia posiadania Certyfikatu ISO w zakresie „geologii” wskazał na zapisy zawarte w pkt 6.3. Księgi Zintegrowanego Systemu Zarządzania nr 0000111, „Zarządzanie środowiskiem [proces 1.3.], gdzie jest zapis” „W Spółce zostały i ze zidentyfikowane zaplanowane operacje związane znaczącymi aspektami środowiskowymi, a tam, gdzie brak zapisów operacji mógłby doprowadzić do odchylenia od polityki, celów i zadań środowiskowych, wprowadzono niezbędne udokumentowane procedury”. Jako dowody w sprawie przywołał KSIĘGĘ ZINTEGROWANEGO SYSTEMU ZARZĄDZANIA NR 0000111 oraz PROCEDURĘ 0200302 Ocena skażenia, PROCEDURA 0200403 Likwidacja skażenia - pkt 5.2.2. oraz instrukcję 0300903 „Dobór badań i przygotowanie dokumentacji sprawozdawczej do oceny skażenia” oraz INSTRUKCJĘ 0300903 Dobór badań i przygotowanie dokumentacji sprawozdawczej do oceny skażenia. Wskazał też na zapisy Opisu przedmiotu zamówienia, podkreślając, że certyfikat Przystępującego obejmuje swoim zakresem procesy w zakresie ekologii opisane w SIWZ.

Co do objęcia przez Certyfikat przedłożony przez Przystępującego wskazał, że zakres wymaganych przez Zamawiającego prac został ujęty w następujących instrukcjach Przystępującego w ramach certyfikowanego Zintegrowanego Systemu Zarządzania:

- instrukcja 0302104 „Czerpanie produktu naftowego”;
- instrukcja 0301702 „Rozpoznanie warunków hydrogeologicznych, pomiar poziomu wód i miąższości wolnego produktu naftowego”
- instrukcja 0301902 „Dobór rodzaju i instalacja barier”

Jako dowody w sprawie przywołał: INSTRUKCJĘ 0302104 „Czerpanie produktu naftowego”; INSTRUKCJĘ 0301702 „Rozpoznanie warunków hydrogeologicznych, pomiar poziomu wód i miąższości wolnego produktu naftowego”, INSTRUKCJĘ 0301902 „Dobór rodzaju i instalacja barier” oraz INSTRUKCJĘ 0302006 „Realizacja Technologii Intensywnej Bioremediacji”.

Tym samym w jego ocenie we wskazanych punktach udowodniono, że Certyfikat Przystępującego obejmuje swoim zakresem procesy gospodarki odpadami, ekologii i geologii opisane w SIWZ, stąd bezpodstawny jest zarzut, że jego zakres jest węższy niż wymagany w SIWZ.

Odnosząc się do zarzutu dotyczącego kalkulacji dla części 2 zamówienia Przystępujący wskazał, iż w celu oceny, czy w niniejszym postępowaniu Zamawiający określił cenę o charakterze ryczałtowym, czy kosztorysowym, istotna jest analiza postanowień SIWZ oraz wzoru umowy. Według niego obszerne wyjaśnienia dotyczące oceny czy w takich sytuacjach należy przyjąć, że mamy do czynienia z wynagrodzeniem ryczałtowym czy z kosztorysowym przedstawione zostały przez KIO w wyroku KIO/UZP 2490/10.

Wskazał na zapisy zawarte w rozdziale VII ust. 2 SIWZ oraz w § 2 ust 2 Umowy, z których jego zdaniem wynika, że celem Zamawiającego było przerzucenie na wykonawcę ryzyka za obliczenie wynagrodzenia oraz konsekwencji tego ryzyka na etapie realizacji przedmiotu umowy. Według niego wynagrodzenie wykonawcy w niniejszym zamówieniu jest więc wynagrodzeniem ryczałtowym. Na potwierdzenie swojego stanowiska przywołał wyroki w sprawach: II CKN 913/97, KIO/UZP 1214/08, KIO/UZP 193/09 oraz orzeczenie Głównej Komisji Orzekającej z dnia 21 listopada 2002 r. DF/GKO/Odw.-79/106/02, a także orzeczenie KIO w sprawie: KIO 1327/11

Według niego w SIWZ nie ma żadnych postanowień, które wskazywałyby na ostateczność cen jednostkowych określonych przez wykonawcę w kosztorysie ofertowym a tym samym na ostateczne ustalenie wynagrodzenia według tych właśnie cen jednostkowych ujętych w kosztorysie ofertowym. Nie ma więc – jego zdaniem - w SIWZ podstaw aby uznać, że wynagrodzenie za wykonanie przedmiotu zamówienia jest wynagrodzeniem kosztorysowym.

Co do niepoprawności kalkulacji pod względem formalnym, poprzez nieadekwatne, niespójne oszacowanie cen jednostkowych, przewidywanych kosztów realizacji zadania powołał się na wyrok KIO 374/12, wskazując, że kosztorys ofertowy Przystępującego, z uwagi na ryczałtowy charakter ceny oraz brak innych postanowień SIWZ nie mógł zostać uznany za element treści oferty, o wskazuje na brak podstaw, aby odrzucić ofertę na podstawie art. 89 ust. 1 pkt 6 ustawy Pzp. Powołał się też na orzecznictwo KIO w sprawach: KIO 333/11; KIO 335/11, KIO/UZP 1324/09.

Co do błędów i uchybień w kosztorysie. 1) Nierealnie niskie koszty w poz. 19-22 (2013 r.), 33-38 (2014 r.), 13-18 (2015 r.), 13-18 (2016 r.) podkreślił, że Zamawiający nigdzie w kosztorysie nie wskazał pozycji energia ani koszty pracownicze ani innej pozycji o podobnej nazwie. Jednocześnie w Rozdziale VII ust. 2 SIWZ wskazał, że cena ofertowa musi być ostateczna i musi zawierać wszystkie koszty związane z realizacją zamówienia a także inne koszty wynikające z umowy. Od wykonawcy zatem – w jego ocenie – zależało, w której pozycji zawrze koszty energii i pracownicze. Wskazał też na faktyczne koszty energii przyjęte przez Przystępującego w roku 2013 wynoszą 9 504 zł brutto miesięcznie tj. 114 048 zł brutto rocznie, a w następnych latach koszty energii elektrycznej zostały uwzględnione jako składowe m.in. w poz. 23-30 w roku 2014, poz. 3-10 w roku 2015 i poz. 3-10 w roku 2016 o średniej wartości 24 624 zł brutto miesięcznie w latach 2014-2016.

Co do błędnie skalkulowanych kosztów wymiany zużywalnych materiałów
że wymianę używanych materiałów eksploatacyjnych Przystępujący wskazał,

eksploatacyjnych kalkulował łącznie dla całego okresu realizacji prac dla przewidywalnych wartości maksymalnych na poziomie ok. 75 600 zł brutto (łącznie z narzutami i zyskiem) z uwzględnieniem zwiększenia ilości systemów oczyszczania wody, a tym samym potencjalnego wzrostu kosztów wymiany materiałów eksploatacyjnych. Z uwagi na fakt, iż wymiana materiałów eksploatacyjnych wstępnie planowana jest w okresach kwartalnych lub półrocznych, a Zamawiający w wycenie uwzględnił rozliczenie w okresach miesięcznych w wycenie Przystępujący wyjaśnił, że przyjął średnią wartość miesięczną przez cały okres realizacji zamówienia.

Co do błędnie skalkulowanych koszt podłączenia otworów areacyjno-infiltracyjnych (poz. 14-2014 i poz. 18-2014) Przystępujący wyjaśnił, że pozycja 14 oraz 18 wyceny obejmuje wykonanie instalacji systemów aeracyjno - przepłukiwujących zblokowanych w 4 węzłach z technologicznymi studniami głębinowymi filtrami sorbcyjnymi i stacjami dmuchaw na każdym z MPS-ów, przy czym na jednym MPS-ie należy podłączyć 55 szt. małośrednicowych otworów, a na drugim MPS-ie 60 szt. małośrednicowych otworów. Według niego znaczenie kosztowe tych pozycjach ma podłączenie węzłów, natomiast różnica w ilości podłączenia 55 szt. czy 60 szt. otworów małośrednicowych jest pomijalna.

Wskazał, że kalkulację sporządzono dla podłączenia 60 szt. otworów, co obejmuje podłączenie wszystkich wskazanych otworów.

Co do nieuwzględnienia w kosztorysie cen materiałów projektowanych instalacji i kosztów ich ułożenia Przystępujący wyjaśnił, że montaż zestawów pompowo - sterujących do istniejących instalacji kalkulowano łącznie dla wszystkich kompletów (65 kompletów) dla wartości maksymalnych na poziomie ok. 119 340 zł brutto (łącznie z narzutami i zyskiem) z uwzględnieniem zwiększenia ich ilości w roku 2014. Wskazał, iż ze względu, iż dokładne rozmieszczenie montażu zestawów nie jest na tym etapie znane wykonawca przyjął równomierne wartości dla wszystkich kompletów.

Co do błędnej kalkulacji wymaganego bioroztworu Przystępujący wyjaśnił, że w wycenie w poz. 1 - 2 w latach 2015 i 2016 przyjęto koszty dawkowania bioareozolu dla maksymalnej ilości czyli 116 szt. otworów iniekcyjnych. Jednocześnie podkreślił, że różnica kosztów produkcji biopreparatu i jego dawkowania dla 100 sztuk otworów iniekcyjnych czy dla 116 szt. otworów, ze względu na jednakowe i wysokie koszty stałe, jest pomijalna, stąd przyjęte zostały identyczne wartości w przedmiotowych pozycjach wyceny.

Krajowa Izba Odwoławcza, rozpoznając złożone odwołanie na rozprawie i uwzględniając zgromadzony materiał dowodowy w sprawie, w tym w szczególności dokumentację z niniejszego postępowania o udzielenie zamówienia publicznego, jak również stanowiska stron i uczestnika postępowania, zaprezentowane na piśmie i ustnie do protokołu

posiedzenia i rozprawy, ustaliła i zważyła co następuje.

W pierwszej kolejności Izba stwierdziła, że nie została wypełniona żadna z przesłanek ustawowych, wynikających z art. 189 ust. 2 ustawy Pzp, a skutkujących odrzuceniem odwołania.

W drugiej kolejności Izba stwierdziła skuteczność zgłoszenia przystąpienia do niniejszego postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego przez Przystępującego.

Izba ustaliła również, że Odwołujący ma interes w złożeniu odwołania. Odwołujący, podnosząc zarzuty dotyczące czynności wyboru oferty najkorzystniejszej w sytuacji, gdy jego oferta została sklasyfikowana w rankingu oceny ofert na drugiej pozycji, wykazał swój uszczerbek w interesie, polegający na pozbawieniu go możliwości uzyskania przedmiotowe zamówienia publicznego. Powyższe stanowi wypełnienie przesłanki materialnoprawnej, o której mowa w art. 179 ust. 1 ustawy Pzp.

21

Izba, rozpoznając odwołanie w granicach zarzutów podniesionych w odwołaniu, uznała, że zasługuje ono na uwzględnienie.

Izba ustaliła, że w postępowaniu o zamówienie publiczne, którego dotyczy rozpoznawane przez Izbę odwołanie do upływu terminu na składanie ofert do Zamawiającego w zakresie Zadania nr 2 wpłynęły dwie oferty: oferta Odwołującego i W tym wyborze jako Przystępującego. postępowaniu Zamawiający dokonał najkorzystniejszej oferty Przystępującego.

Odwołujący nie zgodził się z tą czynnością Zamawiającego i wniósł odwołanie, które jest aktualnie przedmiotem rozpoznania przez Izbę.

Izba, rozpoznając odwołanie uznała, że jeden z jego zarzutów znalazł potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w przedmiotowej sprawie. Potwierdził się mianowicie jeden zarzut dotyczący niegodności oferty Przystępującego z treścią SIWZ co stało się podstawą uwzględnienia odwołania. Potwierdził się zarzut nieprawidłowości przedłożonego przez Przystępującego Certyfikatu Systemu Zarządzania Jakością ISO 9001:2008.

Izba ustaliła, że Zamawiający zażądał wskazanego dokumentu w rozdziale VI pkt 1 ppkt 7) SIWZ, wskazując, że ma to być certyfikat jakościowy ISO 9001 w zakresie budownictwa, ekologii, geologii oraz gospodarki odpadami. Do oferty Przystępującego został załączony certyfikat odnoszący się do zarządzania jakością nr FS 565027 (str. 70 oferty). W treści tego certyfikatu wskazano, iż Przystępujący uzyskał wskazany certyfikat i działa on w oparciu o System Zarządzania Jakością zgodny z wymaganiami ISO 900:2008 w zakresie:

„Planowanie i realizacja usług w zakresie:

- inżynieria lądowa i wodna
- badania i likwidacja skażeń środowiska gruntowo – wodnego
- poprawa jakości wody
- oczyszczanie sieci wodociągowych
- monitorowanie jakości wody
- rekultywacja jezior.”

W związku z powyższym Zamawiający pismem z dnia 1 lipca 2013 r. wezwał Przystępującego do uzupełniania tego dokumentu w trybie art. 26 ust. 3 ustawy Pzp.

22

Wskazał w tym wezwaniu na niewłaściwy – nieodpowiadający wymogom SIWZ – zakres przedłożonego przez Przystępującego certyfikatu.

W odpowiedzi na powyższe Przystępujący pismem z dnia 3 lipca 2013 r. udzielił Zamawiającemu stosowanych wyjaśnień, przedkładając ponownie ten sam certyfikat. Wyjaśniał, że Certyfikat załączony przez niego do oferty kompletnie wypełnia zakres wymagań stawianych wykonawcom postępowaniu w kwestii posiadania niezbędnych uprawnień do realizacji przedsięwzięcia. Podkreślił tam, że wskazany certyfikat przewidyuje zakres certyfikacji: inżynieria lądowa i wodna, badanie i likwidacja skażeń środowiska gruntowo – wodnego, poprawa jakości wody i jest tożsamy zadaniowo z wymaganym

zakresem certyfikatu jakościowego określonego w SIWZ. Według niego zadania wynikające z niniejszego zamówienia będą skutecznie realizowane bez względu na stosowane słownictwo występujące w certyfikatach, a dotyczące tego samego charakteru i problematyki. Wskazał m.in., że certyfikat spełnia wymagania w zakresie budownictwa bowiem inżynieria lądowa jest odmianą nauk inżynierskich oraz dyscypliną, która łączy w sobie umiejętności takie jak projektowanie, wznoszenie oraz utrzymanie wszelkich obiektów budowlanych w ich środowisku. Wiedza, która zawiera się w tym pojęciu powiązana jest z wieloma specjalnościami inżynierskimi, takimi jak inżynieria środowiska, geotechnika, mechanika konstrukcji, inżynieria transportowa, hydrologia, inżynieria materiałowa, budownictwo, budownictwo wodne, geodezja oraz inżynieria produkcji budowlanej i zarządzana. Co do ekologii podkreślił, że nauka ta jako powiązana z inżynierią środowiska wchodzi w obszar inżynierii lądowej. Co do gospodarki odpadami wskazał, że zgodnie z ustawą o odpadach powyższa działalność jest tożsama z wytworzeniem i zagospodarowaniem odpadu z zastosowaniem procesu odzysku i wchodzi w zakres certyfikatu co do badania i likwidacji skażeń środowiska gruntowo-wodnego.

Zamawiający ponownie we wskazanym zakresie wezwał Przystępującego o złożenie tego samego dokumentu przez Przystępującego (art. 26 ust. 3 ustawy Pzp). Pismem z dnia 8 lipca 2013 r. Przystępujący udzielił podobnej odpowiedzi jak wyżej, wskazując przede wszystkim na wypełnienie wymogów SIWZ co do żadanego certyfikatu i wykazując powiązania poszczególnych nauk ze sobą w kontekście wykazania, że zakres złożonego przez niego certyfikat potwierdza wymagania SIWZ.

W toku rozprawy Przystępujący wywodził, że przedłożony przez niego certyfikat nie musi literalnie odzwierciedlać zakresu wymaganego przez Zamawiającego w niniejszym postępowaniu, bowiem wystawiony certyfikat odnosi się do działalności firmy, która zajmuje się działalnością wskazaną przez Zamawiającego jako wymagana w zakresie certyfikatu. Jego zdaniem, jeśli działalność Przystępującego była certyfikowana obejmuje to również zakres wymagany przez Zamawiającego. Złożył do akt sprawy jako dowody w sprawie

dokumentację certyfikacyjną (Raporty z auditu, Księgę Zintegrowanego Systemu Zarządzania nr 0000111, Instrukcje nr 0302705 - Gospodarka odpadami, nr 0302006 - Realizacja Technologii Intensywnej Biodegradacji, nr 0300903 - Dobór badań i przygotowanie dokumentacji sprawozdawczej do oceny skażeń, nr 0302104 - Czerpanie produktu naftowego, nr 0301702 - Rozpoznanie warunków hydrogeologicznych. Pomiar poziomu zwierciadła wód gruntowych oraz miąższości warstwy wolnego produktu naftowego zalegającego na zwierciadle wód gruntowych, nr 0301902 - Dobór rodzaju i instalacja barier oraz procedury nr 0200403 - Likwidacja skażeń i nr 0200302 - Ocena skażeń), wskazując, że zakres badania poprzedzającego wydanie dla Przystępującego przywołanego certyfikatu, obejmował zakres wymagany przez Zamawiającego.

Odnosząc się do powyższego Izba stwierdziła, że zarzut odwołania potwierdził się. Zdaniem Izby Przystępujący w toku czynności badania i oceny ofert przed Zamawiającym nie udowodnił, że dysponuje określonym, wymaganym w SIWZ, dokumentem przedmiotowym, który ma potwierdzać, że określone usługi objęte przedmiotem zamówienia odpowiadają wymogom SIWZ. Takim dokumentem – zgodnie z § 6 ust. 1 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 19 lutego 2013 r. w sprawie rodzajów dokumentów, jakich może żądać zamawiający od wykonawcy, oraz form, w jakich te dokumenty mogą być składane (Dz. U. poz. 231) – są certyfikaty jakości. Przedłożony przez Przystępującego certyfikat z pewnością mógł budzić uzasadnione wątpliwości Zamawiającego co do jego zakresu, w szczególności – zdaniem Izby – co do certyfikatu jakościowego ISO 9001 w zakresie geologii, czy gospodarki odpadami. Zamawiający powziął również te wątpliwości i zwrócił się do Przystępującego z wnioskiem o uzupełnienie tego dokumentu, wskazując jednocześnie na stosowne nieprawidłowości w tym zakresie. W związku z barkiem uzupełnienia nowego dokumentu Zamawiający ponowił prośbę o wyjaśnienie tego dokumentu. Nie uzyskując w tym zakresie właściwych wyjaśnień Zamawiający powinien był odrzucić ofertę Przystępującego jako sprzeczną z SIWZ, bowiem nie potwierdzała – w oparciu o wymogi SIWZ – że oferowane usługi spełniają wymogi SIWZ. Przystępujący w udzielonych Zamawiającemu wyjaśnieniach próbował jedynie porównywać zakresy różnych nauk, wskazując, że jedne zawierają się w innych i tym samym załączony przez niego certyfikat potwierdza spełnianie wymogów SIWZ. W toku badania i oceny ofert

nie próbował nawet wykazać Zamawiającemu, że przedłożony przez niego certyfikat wystawiony dla Przystępującego został wydany po przeprowadzeniu badań jakościowych w zakresie budownictwa, ekologii, geologii oraz gospodarki odpadami. W tym przypadku jedynie weryfikacja podmiotu Przystępującego pod względem badań jakościowych, które potwierdzałyby określoną jakość świadczenia usług przez Przystępującego w określonym przez Zamawiającego w SIWZ zakresie. Tego Przystępujący nie próbował nawet wyjaśniać,

24

nie mówiąc już o udowodnieniu powyższego Zamawiającemu, skoro przedłożony przez niego certyfikat w swojej treści budził uzasadnione wątpliwości. Takie okoliczności Przystępujący dopiero próbował wywodzić przez Izba, w toku rozprawy, przedstawiając w tym względzie dokumentację certyfikacją, a także wskazując na certyfikaty wystawiane dla innych podmiotów. Analiza przedłożonych materiałów mogłaby wskazywać na potwierdzenie pewnego zakresu badań, które przeszła firma Przystępującego przed wystawieniem certyfikatu jakości, który przedłożył on Zamawiającemu Izba nie mogła jednak tych materiałów uwzględnić z dwóch względów. Po pierwsze nie były one wykazywane Zamawiającemu w toku badania i oceny ofert, a przedmiotem oceny Izby są czynności dokonywane przez Zamawiającego w toku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego i w tym właśnie czasie wykonawca powinien wykazywać Zamawiającemu spełnianie określonych wymagań odnoszących się do treści jego oferty. Po drugie natomiast przedłożone Izbie materiały nie zostały w wystarczający sposób uwiarygodnione. Są to bowiem jedynie materiały, a nie dokumenty, które mogły stanowić podstawę certyfikacji w firmie Przystępującego. Materiały te stanowią jedynie wydruki projektów dokumentów, które nie zostały oznaczone żadnym podpisem. Nie wiadomo zatem, czy stanowiły przedmiot badań w toku procesu certyfikacji, czy też w toku tej procedury zostały przedłożone właściwemu organowi certyfikującemu inne dokumenty.

Z tych też względów zarzut Izba uznała za zasadny i nakazała Zamawiającemu w tym względzie unieważnienie czynności wyboru oferty Przystępującego jako najkorzystniejszej w niniejszym postępowaniu oraz dokonanie ponowienie czynności badania i oceny ofert oraz odrzucenie oferty Przystępującego jako sprzecznej z treścią SIWZ. Potwierdzenie się tego zarzutu skutkowało koniecznością uwzględnienia odwołania, bowiem - stosownie do art. 192 ust. 2 ustawy Pzp – miało to wpływ na wynik postępowania, tj. wybór oferty najkorzystniejszej w postępowaniu.

Z tych też względów Izba stwierdziła, iż potwierdziło się naruszenie art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp w zakresie zaniechania odrzucenia oferty Przystępującego z powodu jej sprzeczności z treścią SIWZ.

Pozostałe zarzuty odwołania Izba uznała za niezasadne.

Co do zarzutu dotyczącego gwarancji wadialnej Izba ustaliła, że Zamawiający w postanowieniach SIWZ określił podstawowe wymagania dotyczące wadium (Rozdział IX SIWZ). Wskazał tam m.in., iż wadium dla części pierwszej zamówienia wynosi 35 000,00 zł

25

zaś dla części drugiej – 85 000,00 zł (pkt 1 Rozdziału IX) oraz, że w przypadku wadium wnoszonego w formie innej niż pieniężna oryginał gwarancji lub innego dokumentu należy przesłać (złożyć) za pismem przewodnim z podaniem nazwy przetargu do kancelarii Zamawiającego (pok. 101 w godz. od 7.30-11.00 oraz w godz. od 13.00 – 15.00) kserokopię potwierdzającą wniesienie wadium należy dołączyć do oferty. Do Zamawiającego w dniu 11 czerwca 2013 r. o godz. 10.40 wpłynęło pismo przewodnie Przystępującego wraz z oryginałem gwarancji wadialnej. Do jego oferty dołączona została również gwarancja wadialna w kopii (str. 111 oferty). Gwarancja ta w swojej treści wskazuje, iż jest to gwarancja „z tytułu wadium na przetarg na:

1. Kontynuację prac rekultywacyjnych środowiska gruntowo-wodnego, zanieczyszczonego produktami ropopochodnymi, wraz z prowadzeniem monitoringu lokalnego wód podziemnych na terenie lotniska Poznań-Krzesiny w okresie od 01.08.2013 r. do 30.06.2016 r.
2. Kontynuację prac rekultywacyjnych środowiska gruntowo-wodnego, zanieczyszczonego produktami ropopochodnymi, wraz z prowadzeniem monitoringu lokalnego wód podziemnych

na terenie lotniska Powidz w okresie od 01.08.2013 r do 30.06.2013 r.”

W treści gwarancji zidentyfikowano również nazwę Zamawiającego z adresem w Poznaniu (wskazanie ulicy z numerem), jak również wskazano, iż jest to gwarancja nieodwołalna i bezwarunkowa, w której ubezpieczyciel, działając na zlecenie Przystępującego, zobowiązuje się do zapłaty na rzecz Zamawiającego, w sytuacjach wskazanych w ustawie Pzp, kwoty gwarancyjnej w wysokości 120 000,00 zł.

Zamawiający pismem z dnia 27 czerwca 2013 r. zwrócił się do ubezpieczyciela, wystawiającego gwarancję wadialną Przystępującego, z prośbą o wyjaśnienie niektórych kwestii wynikających z gwarancji. W tym zakresie wskazał na błąd w gwarancji co do nazwy postępowania i zapytał ubezpieczyciela czy w związku z tym zobowiązuje się do zapłaty na rzecz Zamawiającego nieodwołalnie i bezwarunkowo kwoty wadium oraz zapytał, czy w związku z przewidzianą łączną kwotą wadium na obydwa zadania ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłaty w razie konieczności wadium w kwocie odpowiadającej danej części zamówienia. W piśmie z dnia 28 czerwca 2013 r. gwarant udzielił Zamawiającemu we wskazanym zakresie stosownej odpowiedzi. Wskazał, że gwarantuje w razie konieczności nieodwołalną i bezwarunkową zapłatę na rzecz Zamawiającego kwoty wadium w przypadku zaistnienia przesłanek ustawowych, a także gwarantuje w razie konieczności zapłatę wadium w kwocie odpowiadającej danej części zamówienia.

Biorąc powyższe pod uwagę Izba stwierdziła, że żaden z zarzutów odwołania odnoszących się do wadium nie znalazł potwierdzenia w materiale dowodowym.

W pierwszej kolejności stwierdzić należało, że wskazanie innej daty zakończenia postępowania o zamówienie publiczne w nazwie drugiego zadania objętego przedmiotem zamówienia nie może dyskwalifikować prawidłowości gwarancji wadialnej złożonej przez Przystępującego. Wskazanie daty zakończenia postępowania: „30.06.2013 r.” zamiast: „30.06.2016 r.” wyłącznie w zakresie zadania nr 2 należy potraktować jako omyłkę pisarką popełnioną w treści dokumentu. Na powyższe wskazuje choćby data rozpoczęcia świadczenia realizacji zamówienia wskazana w nazwie zadania nr 2: „01.08.2013 r.” Przyjęcie, że data wcześniejsza od daty rozpoczęcia świadczenia realizacji usługi jest datą końcową, prowadziłoby do nonsensownych wniosków i w żaden sposób nie potwierdzałoby toku logicznego rozumowania. Tym samym zatem, biorąc pod uwagę również daty wpisane w nazwie przedmiotu zamówienia co do zadania nr 1, w tym przypadku mamy do czynienia z omyłką pisarską w tekście dokumentu, która w żaden sposób nie wpływa na prawidłowość merytoryczną gwarancji wadialnej i możliwości zaspokojenia się z niej przez Zamawiającego w sytuacji wypełnienia się ustawowych przesłanek zatrzymania wadium w niniejszym postępowaniu o udzielenie zamówienia publicznego. Poza powyższymi uwagami - w ocenie Izby - nieuzasadnione jest twierdzenie Odwołującego o tym, iż są w tym przypadku wątpliwości, czy gwarancja wadialna obejmuje roszczenia, które powstaną po dniu 30 czerwca 2013 r. Zwrócić należy uwagę, że gwarancja wadialna ma stanowić zabezpieczenie oferty, a nie całego toku realizacji przedmiotu zamówienia. W przypadku wadium istotna jest identyfikacja przedmiotu zamówienia, której - w ocenie Izby - w tym przypadku z łatwością można dokonać, a nie zabezpieczenie toku realizacji przedmiotu zamówienia. W tym przypadku Odwołujący myli z instytucją wadium inną ustawową instytucją, tj. zabezpieczenie należytego wykonania umowy (art. 147 i następne ustawy Pzp), służącą właśnie zabezpieczeniu roszczeń z tytułu należytego wykonania zamówienia w toku jego realizacji, a nie zabezpieczenia oferty do czasu podpisania umowy w sprawie zamówienia publicznego, czemu ma właśnie służyć wadium. Złożona przez Przystępującego gwarancja jest gwarancją wadialną i w żadnej mierze nie stanowi zabezpieczenia należytego wykonania zamówienia.

W drugiej kolejności Izba stwierdziła, że brak wskazania kodu pocztowego Zamawiającego w gwarancji wadialnej Przystępującego absolutnie nie może stanowić o wadzie wadium Przystępującego. Istotne w tym przypadku jest bowiem to, aby treść gwarancji wadialnej identyfikowała beneficjenta tejże gwarancji. W niniejszej sprawie brak jest wątpliwości, kto jest tym beneficjentem poprzez wskazanie nazwy Zamawiającego, miejsca jego siedziby (miejscowość oraz adres ze wskazaniem nazwy ulicy i numeru, pod którym mieści się siedziba Zamawiającego). Dodatkowa identyfikacja Zamawiającego w tym przypadku następuje poprzez wskazanie przedmiotu zamówienia. Brak wskazania kodu

pocztowego w tym przypadku nie ma żadnego znaczenia dla prawidłowości ustalenia kto jest Zamawiającym, a jednocześnie beneficjentem tejże gwarancji.

W trzeciej kolejności Izba odnosiła się do kwestii braku wskazania w gwarancji Przystępującego, że jest to gwarancja na pierwsze żądanie Zamawiającego. W tym zakresie stwierdzić należało, że treść załączonej gwarancji wskazuje na okoliczność, iż jest to gwarancja nieodwołalna i bezwarunkowa, co oznacza, że gwarant zobowiązuje się do zapłaty na rzecz Zamawiającego określonej kwoty w sytuacji wypełnienia się przesłanek ustawowych zatrzymania wadium bez żadnych warunków i bez możliwości odwołania powyższego zobowiązania. Powyższe – zdaniem Izby – wyczerpuje wymogi ustawowe dotyczące wniesienia wadium. Dodatkowo w treści gwarancji (pkt 4) wskazuje się też na termin, w którym nastąpi zapłata kwoty gwarancyjnej na rzecz Zamawiającego, tj. po doręczeniu ubezpieczycielowi pisemnego żądania wpłaty po wypełnieniu się przesłanek ustawowych. Powyższe umożliwia Zamawiającemu zaspokojenie się z gwarancji wadialnej Przystępującego w sytuacjach określonych w ustawie Pzp, co wypełnia cel ustawowy wadium wnoszonego w postępowaniu o zamówienie publiczne, tj. zabezpieczenie oferty przetargowej wykonawcy do czasu podpisania umowy w sprawie zamówienia publicznego.

W czwartej kolejności Izba odniosła się do kwestii wniesienia wadium w całości kwoty wadialnej bez rozdzielenia kwot na poszczególne zadania objęte przedmiotem zamówienia. Izba ustaliła, że Przystępujący wniósł swoje oferty na obydwie zadania objęte przedmiotem zamówienia. Kwota gwarancyjna określona w treści gwarancji ubezpieczeniowej wskazuje też na łączną kwotę wymaganego wadium dla obydwu zadań (120 000,00 zł). Uwzględniając powyższe okoliczności – zdaniem Izby – w tym przypadku oferta Przystępującego tak co do części pierwszej, jak i drugiej zamówienia, została objęta właściwym zabezpieczeniem wadialnym. Zamawiający w postanowieniach SIWZ w tym zakresie nie zastrzegł jakiś szczególnych wymogów co do wnoszenia wadium na poszczególne części zamówienia. Poza wyszczególnieniem odrębnych kwot tego zabezpieczenia. Z tych też względów należy uznać, że jeśli wykonawca złożył ofertę na obydwie części zamówienia i wniósł gwarancję wadialną również na obydwie części zamówienia, Zamawiający ma potencjalną możliwość zaspokojenia się z wadium w odniesieniu do każdej z części zamówienia, bowiem gwarancyjna kwota stanowi sumę kwot przewidzianych jako wadium dla poszczególnych części zamówienia. Z tych też względów również ten zarzut odwołania nie potwierdził się.

Odnosząc się do kwestii żądania przez Zamawiającego wyjaśnień od wystawcy gwarancji wadialnej Izba stwierdziła, że pozyskane przez Zamawiającego wyjaśnienia, a zasadniczo potwierdzenia zapłaty wadium przez gwaranta, nie miały dla Izby znaczenia dla potwierdzenia, że gwarancja ta, złożona wraz z ofertą do Zamawiającego zapewnia Zamawiającemu możliwość zaspokojenia się z kwoty gwarancyjnej w sytuacjach

przewidzianych w ustawie Pzp. Zdaniem Izby treść samej gwarancji umożliwiała Zamawiającemu ustalenie, że będzie się mógł z niej zaspokoić w określonych, przewidzianych w ustawie sytuacjach zgodnie z regulacjami ustawy Pzp.

Na koniec odnosząc się do kwestii żądań Odwołującego co do zarzutów dotyczących wadium zwrócić należy uwagę na to, że Odwołujący w tym zakresie wykazuje, że oferta Przystępującego jest sprzeczna z treścią SIWZ, jako taka podlega odrzuceniu. Podkreślić należy, że w przypadku nieprawidłowości w zakresie wadium - nie wniesienia wadium (w wymaganej formie, wysokości i terminie z zabezpieczeniem oferty na pełny termin związania ofertą) skutkują – w świetle art. 24 ust. 2 pkt 2 ustawy Pzp - wykluczeniem wykonawcy z postępowania i – stosowanie do art. 24 ust. 4 ustawy Pzp – uznaniem z mocy prawa oferty tego wykonawcy za odrzuconą. Wadium bowiem nie stanowi treści oferty wykonawcy, a jedynie jej zabezpieczenie, stąd też nie można byłoby w tym zakresie stwierdzić, że mamy do czynienia z niezgodnością treści oferty z treścią SIWZ. Niezależnie jednak od powyższego zarzutu dotyczące wadium - zdaniem Izby - nie potwierdziły się.

Izba nie stwierdziła też, aby zarzut odwołania odnoszący się do niespełniania warunku wiedzy i doświadczenia przez Przystępującego, potwierdził się.

Izba ustaliła, że Zamawiający dokonał opisu sposobu dokonania oceny spełniania

warunku udziału w postępowaniu w zakresie wiedzy i doświadczenia w Rozdziale V pkt 2 SIWZ. Po modyfikacji SIWZ (pismo z dnia 20 maja 2013 r.) w ostatecznym kształcie przedmiotowemu warunkowi nadano następujące brzmienie: „Na potwierdzenie spełniania ww. warunku Wykonawca wykaże, że zrealizował (lub realizuje) w okresie ostatnich 3 lat przed upływem terminu składania ofert o udzielenie zamówienia, a jeżeli prowadzenie działalności jest krótsze - w tym okresie minimum dwóch usług porównywalnych z przedmiotem niniejszego zamówienia o wartości co najmniej 1 000 000,00 zł brutto każda”. Przystępujący na potwierdzenie spełniania tego warunku do swojej oferty dołączył wykaz prac (Załącznik nr 3 – str. 67 oferty) ze wskazaniem dwóch usług:

1. Rekultywacja środowiska gruntowo-wodnego zanieczyszczonego produktami ropopochodnymi wraz z prowadzeniem monitoringu lokalnego na terenie Zakładu HCP w Poznaniu, wykonywana na rzecz Cegielski Poznań S.A. w okresie kwiecień 2007 – grudzień 2012 o wartości ponad 1 mln zł brutto,
2. Prace rozbiórkowe i rekultywacyjne środowiska gruntowo-wodnego zanieczyszczonego produktami ropopochodnymi wraz z prowadzeniem monitoringu lokalnego na terenie byłej stacji paliw płynnych przy u. Stawki 8 w Warszawie,

29

wykonywana na rzecz Spółdzielni Mieszkaniowej Warszawa Wola w okresie grudzień 2009 – lipiec 2010 o wartości ponad 2 mln zł brutto oraz dokumenty referencyjne potwierdzające należyte wykonanie tych prac (str. 68-69 oferty).

Zamawiający pismem z dnia 1 lipca 2013 r. wezwał Przystępującego w trybie art. 26 ust. 4 ustawy Pzp do wyjaśnienia kwestii związanych z wykazywanym doświadczeniem na potwierdzenie spełniania warunku udziału w postępowaniu. Poprosił on o podanie, jakie prace były wykonywane przez Przystępującego w ramach prac przedstawionych w referencjach i na jaką wartość. W tym zakresie poprosił on o enumeratywne wyliczenie prac wykonanych wraz z przyporządkowaniem odpowiedniej kwoty oraz wyjaśnienie, jakie prace i dlaczego Przystępujący uważa za podobne do tych, których wykonania wymaga Zamawiający. W odpowiedzi na powyższe Przystępującym w piśmie z dnia 3 lipca 2013 r. wyszczególnił Zamawiającemu szereg czynności wchodzących w zakres poszczególnych wykazywanych przez siebie usług z podaniem w odniesieniu do każdej również wyszczególnienia cenowego. Podkreślił też, że zakres wykazywanych przez niego prac jest tożsamy i porównywalny z zakresem wskazanym w opisie warunku w SIWZ.

Odwolujący, kwestionując spełnianie warunku wiedzy i doświadczenia przez Przystępującego, swoją argumentację opierał przede wszystkim na twierdzeniu, że wykazywane przez Przystępującego w ramach wiedzy i doświadczenia prace realizowane były przede wszystkim metodą ex situ, tymczasem prace objęte przedmiotem niniejszego zamówienia opierają się o metodę in situ. Odwołujący w treści swojego odwołania wykazywał zasadnicze różnice występujące w stosowaniu obydwu technologii, wskazując tym samym na brak tożsamości uzyskanego doświadczenia w realizacji prac metodą ex situ z metodą in situ przyjętą przez Zamawiającego dla realizacji prac objętych przedmiotem niniejszego zamówienia publicznego.

Odnosząc się do powyższego Izba stwierdziła, iż wywoły odwołania nie zasługują na uwzględnienie. Podstawą takiego rozstrzygnięcia Izby jest przede wszystkim opis warunku dokonany przez Zamawiającego w treści SIWZ. Skoro Zamawiający wymagał wykazania się przez wykonawców minimum dwoma usługami o określonej wartości (co najmniej 1 000 000,00 zł brutto każda), porównywalnych z przedmiotem niniejszego zamówienia, ocenę spełniania warunku należy odnieść do pewnego generalnego podobieństwa usług objętych przedmiotem zamówienia. Zgodnie z opisem przedmiotu zamówienia są to usługi o charakterze rekultywacyjnym środowiska gruntowo – wodnego. Zdaniem Izby niewątpliwie wykazane przez Przystępującego dwie prace odpowiadają temu charakterowi zamówienia, jak i wartości wymaganej w opisie warunku dla tych usług. Zamawiający w opisie warunku

30

udziału w postępowaniu nie określił w sposób konkretny jakimi metodami, czy technologiami miałyby być wykonywane, w ramach wykazywanego przez wykonawców doświadczenia,

określone prace rekultywacyjne. Tym samym zatem dopuścił on różnego rodzaju techniki stosowane przy realizacji tego rodzaju prac. Gdyby bowiem oczekiwał w tym zakresie jakiegoś szczególnego doświadczenia (np. wykonywania prac metodą in situ) powinien był powyższe określić w opisie warunku. Porównywanie wykazywanego doświadczenia wprost ze szczególnymi zapisami SIWZ, odnoszącymi się do opisu przedmiotu zamówienia, nie może być automatycznie przenoszone na opis warunku udziału w postępowaniu w zakresie wymaganego doświadczenia. Ustawodawca w tym przedmiocie oczekuje bowiem od zamawiającego – stosownie do dyspozycji art. 22 ust. 4 ustawy Pzp, a także art. 36 ust. 1 pkt 5 ustawy Pzp – szczegółowego opisu warunku, niezależnie od opisu przedmiotu zamówienia (art. 29 ust. 1 – 3 ustawy Pzp i art. 36 ust. 1 pkt 3 ustawy Pzp). Skoro Zamawiający w opisie warunku nie zdecydował się na określenie technologii, czy metody realizacji określonych usług wymaganych od wykonawców dla wykazania się niezbędną wiedzą i doświadczeniem (niewykluczone, iż mogłoby to prowadzić do nieuzasadnionego ograniczenia kręgu wykonawców mogących zrealizować przedmiotowe zamówienie i tym samym do ograniczenia uczciwej konkurencji w postępowaniu), aktualnie na etapie badania i oceny ofert nie może wymagać powyższego od wykonawców. Zdaniem Izby jakiegokolwiek wątpliwości, jakie ewentualnie można byłoby mieć w tym zakresie Zamawiający w sposób prawidłowy wyjaśnił z Przystępującym. Odwołujący tymczasem, odnosząc się do tych szczegółowych wyjaśnień Przystępującego, jedynie zakwestionował je, nie wykazując w żaden sposób, że podane dane co do charakteru szczegółowych prac wykazywanych w ramach uzyskanego doświadczenia i ich wartości, nie są prawdziwe. Tym samym zarzut odwołania nie potwierdził się.

Niezależnie od powyższego, na marginesie, podobnie jak w przypadku zarzutów dotyczących wadium Izba zauważa również, że potwierdzenie się zarzutu dotyczącego niespełniania warunków udziału w postępowaniu mogłoby, co najwyżej, skutkować żądaniem Odwołującego wykluczenia Przystępującego z postępowania o zamówienie publiczne w oparciu o przepis art. 24 ust. 2 pkt 4 ustawy Pzp, tj. z powodu braku wykazania spełniania warunków udziału w postępowaniu i w efekcie uznaniem z mocy prawa oferty Przystępującego za odrzuconą zgodnie z art. 24 ust. 4 ustawy Pzp. Tymczasem Odwołujący jako skutek niespełniania warunku wiedzy i doświadczenia przez Przystępującego niesłusznie wskazywał na niezgodność oferty tego wykonawcy z treścią SIWZ (art. 89 ust. 1 pkt 2 ustawy Pzp) oraz na jej sprzeczność z ustawą Pzp (art. 89 ust. 1 pkt 1 ustawy Pzp).

Izba uznała również, że nie potwierdziły się zarzuty odwołania dotyczące błędu w obliczeniu ceny w ofercie Przystępującego. Izba ustaliła, że zgodnie z rozdziałem VI pkt 3 ppkt 2 SIWZ wykonawcy mieli obowiązek dołączyć do oferty wypełniony kosztorys prac objętych zamówieniem zgodnie z załącznikiem nr 12 Poznań – Krzesiny oraz Załącznikiem nr 13 – Powidz. W Rozdziale VII w pkt 1 SIWZ, dotyczącym opisu sposobu obliczenia ceny ofertowej, Zamawiający wymagał przedstawienia przez wykonawców ceny ofertowej brutto wynikającej z wypełnienia załącznika nr 12 i nr 13 do SIWZ. Zgodnie z postanowieniami wzoru umowy, stanowiącego załącznik do SIWZ, rozliczenia wynagrodzenia z wykonawcami w niniejszym postępowaniu mają następować w oparciu o ceny jednostkowe określone zgodnie z wyceną prac rekultywacyjnych załączoną przez wykonawcę (§ 2 projektu umowy). Przyjęte przez Zamawiającego wzory wyceny prac rekultywacyjnych (Załącznik nr 12 i 13 do SIWZ) wskazywały na konkretne prace stanowiące zakres przedmiotu zamówienia, które należało wycenić co do wskazanej przez Zamawiającego ilości, poprzez podanie ceny jednostkowej brutto, wartości brutto oraz wskazanie ewentualnych uwag. Do oferty Przystępującego wskazane załączniki zostały dołączone i wypełnione przez wykonawcę (str. 89 – 110 oferty).

Odwołujący w swoim odwołaniu podnosząc konkretne zarzuty wobec wyceny niektórych pozycji we wskazanych kosztorysach Przystępującego wskazuje de facto na nierealność tej wyceny poprzez wskazanie, że koszty te: nie obejmują określonych kosztów, w tym energii elektrycznej, uwzględniając w tym zakresie aktualne stawki kosztów energii, nie są to koszty realne, wykonawca nie uwzględnił w przedmiotowej wycenie określonych kosztów, z czego Odwołujący wywodzi tezę, że nie są one objęte ofertą.

Biorąc pod uwagę powyższe stwierdzić należy, że w tym zakresie Zamawiający w SIWZ nie określił jakiś szczególnych wymogów co do konieczności uwzględniania

określonej metody przy obliczeniu poszczególnych cen jednostkowych. Rolą wykonawcy jest dokonanie wyceny ceny ofertowej ze wskazaniem – jak w niniejszym postępowaniu zgodnie z wymogami SIWZ – wyceny cen jednostkowych. Wywodzenie przez Odwołującego bez jakiegokolwiek urealnienia zarzutów odwołania, że jakieś prace nie zostały wycenione przez wykonawcę ponieważ są na niższym poziomie niż ocenia to sam Odwołujący bez poparcia swoich twierdzeń jakimikolwiek dowodami, czy choćby wywodami jest nieuzasadnione. Odwołujący w tym kontekście nie wywodził w ramach zarzutów odwołania i podnoszonej argumentacji, że w przypadku oferty Przystępującego mamy do czynienia z ceną rażąco niską. Podstawą jego zarzutów jest jedynie wycena poszczególnych cen jednostkowych dokonana przez Przystępującego, która – jak należy przypuszczać – różni się od wyceny dokonanej przez Odwołującego, gdyż - jego zdaniem - nie zawiera określonych elementów w oparciu jedynie o przypuszczenia Odwołującego. Powyższe stanowisko Odwołującego nie

32

mogło stanowić podstawy uwzględnienia przez Izbę przedmiotowego zarzutu odwołania. Zarzut bowiem – zdaniem Izby - nie był w żaden sposób uwiarygodniony. Tym samym przedmiotowy zarzut odwołania nie potwierdził się

Mając powyższe na uwadze i działając na podstawie art. 192 ust. 1 zdanie pierwsze oraz ust. 2 ustawy Pzp orzeczono jak w sentencji.

Orzekając o kosztach postępowania Izba oparła się na art. 186 ust. 6 pkt 3 lit. b) ustawy Pzp. W oparciu o wskazany przepis Izba obciążyła kosztami Przystępującego, który zgłaszając swoje przystąpienie do postępowania odwoławczego po stronie Zamawiającego, w związku z uwzględnieniem przez Zamawiającego zarzutów odwołania w całości, wniósł sprzeciw, w sytuacji gdy Izba uznała, że zarzuty odwołania potwierdziły się. Wśród kosztów postępowania odwoławczego Izba uwzględniła stosownie do regulacji zawartej w § 3 pkt 1) rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 15 marca 2010 r. w sprawie wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania oraz rodzajów kosztów w postępowaniu odwoławczym w sposobu ich rozliczania (Dz. U. Nr 41, poz. 238) – koszty wpisu uiszczonego przez Odwołującego w kwocie 15 000 zł oraz – stosownie do § 3 pkt 2) lit. b) wskazanego rozporządzenia – koszty wynagrodzenia pełnomocnika Odwołującego w kwocie 3 600 zł.

Przewodniczący:

33